„Nä ja ütle, et ma jü Kuhelo varjus ole."
Rebane küüsib metsast: „Mis seal Kuhela rogjes o?"
„Tuu joark."
„Mis metsa mehe maod o?"
„Paneb paksu Raormaje." Ussi löksu Karu vanduse peale.
Rebane jälle: „Jou nüüd Raotsen Rõiega Kunni."
Karu palun: „Nä jee ütte, ma leisa isizi seal."
Rebane küüsib jälle: „Mis metsa mehe maod o?"
Mees: „Lõõb Kirve Raorma jiske." Karu joaluma: „Nälä"
ää löö, pane Kirves mis Käesa!" Mees aga vierutas
Kirve Korule jalle jiske. Karu kaskas rõõkima ja
hobu joosis Rongaga Kojü.
Rebane kuln jüst mehe jinne ja ütles: „Voo mule jüst
müüt ütes hea Koti täis Kidisi (Kanu)."
Mees aga läks Külaje ja Korjas Koti naeri Kaevi täis,
Rebane aetas Kuhela äärest. Mees tuli tagasi, rebane Kuttsus
Kõpaga Kotti: „Kuule mees, need o kuiksed."
„Ei ole, Kidisi, ikkke Kidisi."
„No laske jüst lahti."
„Ei jü ei või, lindasad puusa otsa, lähme kästi lagedale
peale."
Läin jüst lagedale ja mees laksu kuiksed Kotist lahti.
Rebane pääsis joosta, otse oma kaunga peale, Koerad Kannu
taga. Saan kaugu, kaskas küsima:
„No jälad, mis Keed tegite?"
„Ikkke taeska kaugu, ikkke taeska kaugu."
„Kehe, mis ~~kaks~~ jäs tegiod?"
„Ikkke veniloasi piksale, ikkke veniloasi piksale."
„Silmad, mis Te tegite?"
„Ikkke vaadasime, kas kaua kaugel o."
„Käed, mis jäs tegiod?"
„Ikkke üku pua taeska laske pua taha, et kuiksed jiaid
Kätte jaama."
„Kui ja jeda tegiod, jüst ma anna ju Koer kuiksed
Kätte jasida" ja ise püsis känna kaugust välja.
Kuiksed jasin joba ja Kisknd anna Kui lagedale.
Mees jaan na üksi Kaa ja rebase mäletsi Kätte. —

3. Peremini.

Saksa talu iga neljaba öhtu pere värava taha ja peremini
võtsu laia päära Kätte ja ütles jaksu jelga ja läin jüst
jaoruga jao peale püüsi jäda pidama.
Ühu neljaba öhtu olu mini kaige ja Kõksin äia taadi

ema asemele minma.
Äia taat ihuse vana viksati vahedaje ja läsu jüst jaoruga
jao peale, püüsu jäda pidama.
Kui palu neid jeal kaas olu! Käis jaoruse jelgas ja laiad
püsid pues. Käis vihtsu vastamisi: Tänases-haomses,
Tänases-haomses. Taat aga ann iksku: haas igaveste,
Tageti tuller ann jaoruse kua-haas igaveste.
Mini küsis: „Mis seal Tina öhtu vei Kua?"
„Teised pesjid püüdega tänases-haomses, mina aga
anoti haas igaveste."
Kus jaoks jäi?"
„Saak jai Kua haas igaveste."
„Oh ma heldese, jes ole ja mu vanaise!"
Selst jaadis pole mini enam jaoruga jao peale läsu, püüsu
jäda pidama. ———

4. Peremini vei Tegu.

Koer olu üks peremini. Iga Koer tsuu ämma iji väid
üks Koer käskis täda teha ja ütles: „Kui ja väid
Teed, jüst võta aga Kolm Koera Kolmejalgse jesti."
Mini aga võtsu ühuse Koera. Käis jaan na palu,
et pole Kuskile vahtsu, jaan ämale Kua mäne
püsti täie Kõrsale. Siit küsis: „Kui palu ja
võtsid?"
„Ühuse Koera."
„No jüst ja võtsid ühuse Kihelkonna vei ää!"
Mini läsu oma väid tsuna süma, vana pagu
tuli te peal vasta ja läsu püsti võtsad puhuse ja
viskas vei mette. Mini läsu mettes Kojü. ———

5. Mees tuli venest välla ja jäsu ise talu väravse
jeisma. Üks uus jaun olu juuna tehtud. Tema
mõtles, et ~~kes~~ jes jaun püü a jaan ja läsu ligemale.
Laud olu jaunas juuna säres ja püüg põlsu läukas, tuna
vend istus laua ääres. Wanna kobu ja vankres olu
jauna ukse taga. Wend tuli ääre, tema teretas ja
ütles: „Kuuss läkme ise Kojü.
Wend ütles, et Külas o pulmad, läkme enne juuna-
läsi jüst pulma. Tema jaan aru, et tema venda pole
Kiegi pulmalenu näin, et ka Külla nende jaat olu.